

Em Trọn Đời Ta

Em trọn đời ta, em ở đó
Em nằm trong ngực, trái tim ta
Ta đi rải nắng cho hoa nở
Em đẹp vô cùng: Một Đóa Hoa!

Hoa dại, hoa vườn, hoa đã có
Em là vĩnh viễn đất trời thơ!
Nhiều đêm nằm lắng nghe mưa gió
Em đập cùng ta tiếng gió mưa!

Em bao la trời, em biển, sông
Em trong hơi thở mà mệnh mông
Thơ ta, ta biết chưa bằng thế
Là bởi em là Nỗi Nhớ Nhung!

Khi ta nằm ngủ, em không ngủ
Em thức canh ta tới Nguyệt tà
Em hóa Bình Minh từng buổi sáng
Em từng viên ngọc, hạt sương sa!

Ta yêu em tình-yêu-nước-non
Ta vinh danh Mẹ nước trong nguồn
Vinh danh Cha mỗi khi nhìn núi
Ngọn núi quê mình: Núi Ngọc Sơn!

Mình sẽ đi về thăm Kon Tum
Mình ngồi xuống ngắm dãy Trường Sơn
Tim em nằm giữa mây Đà Lạt
Nằm giữa bài thơ, em thấy không?

Anh để tay lên ngực mỗi chiều
Mỗi chiều anh gọi khẽ Em Yêu!
Mây trên Thạch Mỹ sang Tùng Nghĩa
Em lạc đâu rồi? Anh quạnh hiu!

*Ôi hoa hồng trắng hoa hồng trắng!
Màu lá cờ phai bởi nắng mưa?
Hay nước mắt ai chiều rất nhớ
Tự dưng ta thấy ở trên cờ...*

Trần Trung Tá

ReplyForward